

چهار اصل ماندگاری قیام امام حسین علیه السلام

۱- **اصل حق محوری و حق طلبی:** مکتب امام حسین (ع) مکتبی است بر محور حق. و حق را میزان و معیار همه چیز

نگریستن است. چنانچه می فرماید: «لا یکمل العقل الا بتابع الحق» عقل به کمال نمی رسد، مگر به پیروی از حق.

۲- **اصل حریت و آزادگی:** انسان تا به آزادمندی نائل نگردد و از اسارت نادانی و گمراهی آزاد نشود و مادام که

در اسارت وابستگیهای دنیایی و دلبستگیهای نفسانی است، به هیچ کمال دست نمی یابد؛ و نمی تواند به سوی

مقصد والایی که برای آن آفریده شده است سیر نماید

۳- **اصل پارسایی و وارستگی** امام حسین (ع) در خطبه‌ای والا، در صبح روز عاشورا، درباره دنیا با همه زیباییهای

ظاهریش چنین می فرماید: «الحمد لله الذی خلق الدنيا، فجعلها دار فناء و زوال، متصرفه باهلها حالا بعد حال،

فالمغرور من غرته، والشقی من فتنه، فلا تغرنکم هذه الدنيا، فانها تقطع رجاء من رکن الیها، و تخبی طمع من

طمع فیها». سپاس خدایی را سزااست که دنیا را آفرید و آنرا را خانه نابودی و ناپایداری قرار داد، همان دنیایی

که اهل خویش را پیوسته دگرگون می سازد، پس فریب خورده کسی است که: فریب دنیا را خورد و بدبخت

کسی است که مفتون آن شود. بنابراین دنیا فریبتان ندهد، که هر که بدو تکیه کند ناامیدش سازد و هر که در او

طمع بندد مأیوسش نماید

۴- **اصل عدالتخواهی و ظلم ستیزی** فطرت بیدار آدمی عدالتخواه و ظلم ستیز است و انسان زنده نمی تواند

نسبت به بی عدالتی و ستمگری سکوت کند و دم بر نیارود. از این روست که فریاد عدالتخواهی و ظلم ستیزی

حسین (ع) پیوسته شنیده می شود: «الا ترون ان الحق لا یعمل به و ان الباطل لایتناهی عنه؟» آیا نمی بینید که به حق

عمل نمی شود و از باطل دوری نمی شود. عدالتخواهی و ظلم ستیزی از برجسته ترین وجوه مکتب حسین (ع)

است، چنانکه حسین (ع) از ابتدای نهضت خویش تا گاه شهادت آن را مطرح می نمود و بدان دعوت می کرد.

عزاداری کافی نیست بینش صحیح از این واقعه ضروریست.

برگرفته از:

۱- مجلسی، محمدباقر، بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۱۲۷.

۲- اعیان الشیعه، سید محسن امین عاملی ج ۲، ص ۶۰۸.

۳- مفاتیح الجنان، ص ۸۵۶.

۴- گنجینه اسرار، عمان سامانی، ص ۳۲.